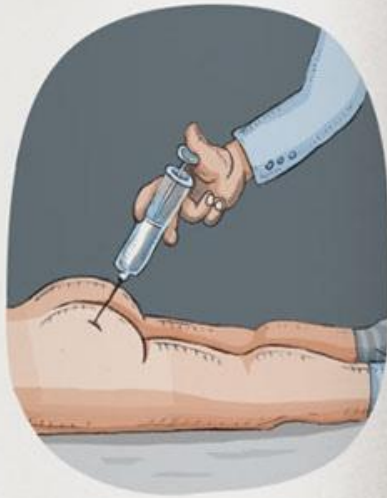

23.06.2019

ОЃКОВАТ
ДЕЛАТЬ ПРИВИВКУ

ОЧКОВАТЬ
БАТ SE (ЃАРГОН)

Co děláte?

Co uděláte? – *futurum*

Je tedy:

1. „napíšu“, „naučím se“ - *prefix + sloveso*

na-	píšu	-	napíšu
	učím se	-	naučím se
po-	zdravím	-	pozdravím
	děkuji	-	poděkuji
	dívám se	-	podívám se
	čekám	-	počkám
pře-	čtu	-	přečtu
s-	končím	-	skončím

z-	opakuji	-	zopakuji
za-	platím	-	zaplatím
	hraji	-	zahraji
ze-	ptám se	-	zeptám se
u-	vařím	-	uvařím
	vidím	-	uvidím
	dělám	-	udělám

POZOR! snídám - **nasnídám se**
obědvám - **naobědvám se**
večeřím - **navečeřím se**

jím - sním
píjí - vypíjí

Je také: **najím se**
napíjí se

(have a meal,
take some food)
(have a drink)

Když mám hlad, najím se.
Potom se (vždy) napíjí.

X

Sníš celý oběd?
Vypíješ tu kávu?

vždy

2. „navštívím“, „vrátím se“ X *navštěvuji, vracím se*

navštěvuji -
připravuji -
opravuji -
kupuji -
prodávám -
potkávám -

navštívím
připravím
opravím
koupím
prodám
potkám

říkám -
začínám -
oblékám -
vstávám -
zůstávám -
ukazují -

řeknu
začnu
obléknu
vstanu
zůstanu
ukážu

POZOR!

přicházím - při jdu
odcházím - ode jdu
procházím se - pro jdu se

vracím se - vrátím se
uklízím - uklidím
odpovídám - odpovím

až x když

Když
Až

vyučování končí, odcházíme domů.
vyučování skončí, odejdeme domů.

(*futurum*)

Cvič. 4/5 *Form the future tense (1)*
(Tvořte futurum):

učím se - →
učím se - **naučím se**

učím se - , dělám - , opakuji - , zdravím - ,
píšu - , končím - , platím - , čekám - ,
vařím - , čtu - , dívám se - , děkuji - ,
ptám se - , vidím - ; snídám - , obědvám - ,
večeřím -

Cvič. 4/6 *Form the future tense (2)*
(Tvořte futurum):

navštěvuji - →
navštěvuji - **navštívím**

navštěvuji - , vstávám - , kupuji - , začínám
- , odpovídám - , připravuji - , oblékám se -
..... , vracím se - , opravuji - , zůstávám - ,
ukazuji - , prodávám - , říkám - , uklízím - ;
přicházím -

Cvič. 4/7 *Make sentences according to the model* Píšeme cvičení. →
(*Tvořte věty podle vzoru*): **Zítřka také napíšeme cvičení.**

Píšeme cvičení. – Opravujete diktát. - – Platím pero.
..... . – Odcházejí domů. – Vstáváš v sedm hodin. - –
Navštěvuje kamaráda. – Kupujeme ovoce. – Zdravím paní
Hůlovou.

Cvič. 4/8 *Change according to the model* Učíme se nový text. →
(*Změňte podle vzoru*): **Večer se naučíme gramatiku.**

Učíme se nový text. ještě gramatiku. – Vracíš se domů.
v osm hodin. – Oblékáte se v pokoji. také tam. – Procházejí se ve městě.
..... v parku. – Ptá se na Martu.určitě ještě jednou. – Dívám
se na mapu. i na tu druhou. – Jíme v jídelně. v restauraci.

E Půjdeš večer ven? Zítřa pojedu na návštěvu. THE VERBS „jdu“, „jedu“ -
(Slovesa „jdu“, „jedu“ - futurum. **Kam?**) THE FUTURE TENSE; **Kam?**

jdu - půjdu, půjdeš, půjde; půjdeme, půjdete, půjdou
jedu - pojedu, pojeděš, pojedě; pojedeme, pojedete, pojedou

Futurum: pů- / po- + přezens

Negace: nepůjdu,; **POZOR!** **půjdu** X **pojedu**
nepojedu, **půjdu, půjdeš, .. ALE! Pojd'te!**

Kam jdete (půjdete)? Kam jedete (pojedete)?

Jdu ven. Půjdu ven.	x	Jsem venku.
Jedu (pojedu) na návštěvu.	x	Jsem na návštěvě.

POZOR! **Kam?:** na + *akuzativ* x **Kde?:** na + *lokál*

Cvič. 4/9 *Make questions (Ptejte se)*
Kde? x Kam?:

Jdu ven. → **Kam jdeš?**
Jsou ve třídě. → **Kde jsou?**

Jdu ven. ? – Jsou ve třídě. ? – Půjdeme na návštěvu.
..... ? – David jde domů. ? – Je v klubovně. ? – Petr
a Tomáš jedou na náměstí. ? – Alena je na nádraží. ... ? - Odpoledne
půjde na procházku. ?

Je také: Vracím se domů. } **Kam se vracíš? Kam chodíš?**
Chodím ven. } (sloveso – *pohyb*)

POKOJ

Tady je velký pokoj. Vepředu stojí hnědý stůl a hnědá židle. Na židli sedí mladý muž. Nalevo je postel. Ta postel je bílá. Nahoře visí obraz. Na obraze je žena. Napravo stojí malý stůl. Na stole je barevná televize a květina. Vzadu stojí velká skříň a bílá lampa. Ve skříni leží kniha a slovník. Na skříni stojí černé rádio. Vedle je moderní okno. Nahoře visí lampa, dole leží koberec. Uprostřed stojí červené křeslo.

Máš dneska volno?

Bohužel nemám.

Študuju, pracuju
a nakupuju.

Co děláš?

- Profesor už je ve třídě?
- Ne, ještě není.

- Už je Jana doma?
- Ne, ještě je ve škole.

- Manžel je ještě v nemocnici?
- Už není. Leží doma.

- Kde je Tomáš a Zuzana?
- Jsou v restauraci.

- Tatínek už je doma?
- Ne, ještě je v práci.

- Kde je ta kniha?
- Tady na stole.

- Proč není Petr doma?
- Je v kině.

- Kde je ten černý svetr?
- Tady na židli.

- Kde mám svetr?
- Je ve skříni.

Обратите
внимание:

- Už? – ○ Ještě ne.
- Ještě? – ○ Už ne.

- (● Уже? – ○ Еще нет.)
- (● Еще? – ○ Уже нет.)

MÁM RÁD, MÁM RÁDA (Я ЛЮБЛЮ, Я ДЕЛАЮ С УДОВОЛЬСТВИЕМ)

Mám rád Alenu.

Я люблю Алену.

Mám ráda černou kávu.

Я люблю черный кофе.

MÁM RÁD(A) (Я ЛЮБЛЮ) + ВИНИТЕЛЬНЫЙ ПАДЕЖ

mám rád / ráda

máme rádi / rády

máš rád / ráda

máte rádi / rády, rád / ráda

má rád / ráda

mají rádi / rády

	ед. ч.	мн. ч.
М. п.	rád	rádi
Ж. п.	ráda	rády
Ср. п.	rádo	ráda

Точно также: (сам, в одиночестве)

sám	sami
sama	samy
samo	sama

Прилагательное „rád“ используется в чешском языке в более широком значении:

«любить, делать что-то с удовольствием, быть рад» – mít rád

Mám rád svou rodinu.

Mám ráda pizzu.

Máme rádi Prahu.

– být rád

Jsem rád, že jsi tady.

Я рад, что ты здесь.

– rád + глагол

Ráda odpočívám.

Я люблю отдыхать.

POZORUJTE rozdíl (čeština >

Mám žízeň.

Mám hlad.

Mám dobrou / špatnou náladu

Mám radost.

Mám štěstí.

Mám pravdu.

Mám strach.

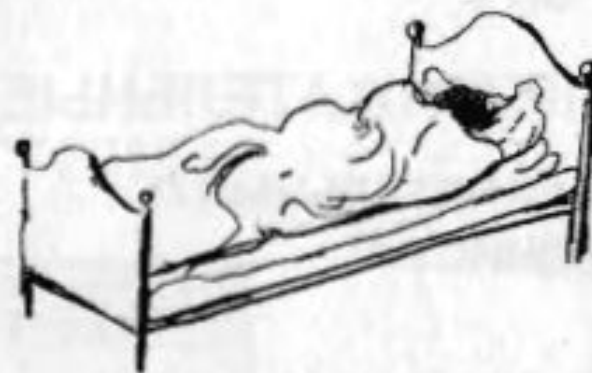
Mám volno.

Mám práci.

. Odpovídejte. (*Отвечайте на вопросы*)

- Máš teď čas? Máš dneska večer volno? Máš ráda divadlo?
- Máš rád tenis? Posloucháte rádi Mozarta? Díváte se rádi na televizi?
- Jste v Praze sama? Máte rád zelený čaj? Máte ráda češtinu?
- Máš ráda Filipa? Máš rád Kristýnu? Jsi rád, že jsem tady?
- Jsi ráda, že mám volno? Jsi tady sám?

PAN KUBÁT A JEHO RODINA

Pan Kubát je profesor na fakultě. Teď je ve třídě a vysvětluje novou gramatiku. Rád pracuje. Je to šťastný člověk. Má hezký byt, hodnou manželku, hezkou dceru a chytrého syna.

Jeho manželka je teď doma. Taky pracuje, v nemocnici, ale teď je nemocná. Její práce je zajímavá.

Jejich syn Tomáš je ještě ve škole. Je chytrý, dobře studuje. Má rád češtinu a angličtinu.

Jejich dcera se jmenuje Jana, je to hezká dívka. Je prodavačka, prodává v obchodě. Ráda se dívá na televizi, ráda má taky kino a divadlo. Dnes prodává jen dopoledne, odpoledne má volno.

- Vaše rodina je také v Praze?
- Ne, je v Londýně.

- Tvoje matka ještě pracuje?
- Ne, už nepracuje.

- Jak se má váš manžel?
- Je teď nemocný.
- To je mi líto.

- Co dělá tvůj bratr?
- Studuje ekonomii.

- Jejich syn je už velký?
- Ne, ještě je malý.

- Díváte se na našeho učitele?
- Ne, dívám se na naši učitelku.

- Jejich dcera je prodavačka?
- Ne, je učitelka.

- Kde pracuje vaše manželka?
- V nemocnici.

□ 7. Přeložte a opakujte. (Переведите и повторите)

- Vysvětluje už profesor novou gramatiku?
- Ne, ještě vysvětluje tu starou.

- Kde máš tu novou knihu?
- Tady na stole.

- Ještě studuješ starou lekci?
- Ne, už studuju novou.

- Má Dana ráda kino?
- Kino ano, ale televizi ne.

- Kde pracujete?
- Pracuju v bance.

- Máš ráda fotbal?
- Nemám.
- Máš ráda tenis?
- Taky ne.
- A co máš ráda?
- Balet.

- Máš teď čas?
- Mám, ale dívám se na televizi.

- Kde prodávají tuhle knihu?
- Tady v obchodě na fakultě.

- Máte rodinu?
- Mám manželku, syna a dceru.

PAN SMIRNOV A JEHO RODINA

Pan Smirnov je Rus. Doma v Rusku je profesor na fakultě, ale v Praze je student. Studuje na univerzitě češtinu. V Praze je sám, vzpomíná na svou rodinu.

Jeho manželka, paní Smirnovová, nepracuje, ale v Praze není. Je doma, v Rusku. Dopoledne odpočívá, odpoledne nakupuje, večer se dívá na televizi nebo jde do divadla. Má hezký den.

Jeho dcera je už velká. Jmenuje se Olga. Už nestuduje, pracuje v nemocnici jako doktorka. Má velmi ráda svou práci. Dopoledne i odpoledne pracuje, volno má jen večer.

Jeho syn Boris ještě studuje – na univerzitě v Moskvě. Nestuduje rád, není dobrý student, ale je chytrý. Má rád jen kino, video a sport.

vzpomíná na **svou** rodinu
má ráda **svou** práci
doktor M, doktorka F
i = a

*он вспоминает о **своей** семье (svou – с. 132)
она любит **свою** работу
врач, женщина-врач
и*

KONVERZACE

- Jak se jmenujete, prosím?
- Bernd Bartmann.
- Odkud jste?
- Jsem z Německa.
- Jste tady služebně?
- Ano, jsem tady na konferenci.
- Jaké je vaše zaměstnání?
- Jsem vedoucí prodeje.
- To je zajímavé zaměstnání, že?
- Ano, máte pravdu.
Je to zajímavé zaměstnání.

- Kde pracujete, pane Müllere?
- Pracuju teď u firmy Henkel jako plánovač.
- Máte rád svou práci?
- Ano, mám. Líbí se mi.

- Простите, как Вас зовут?
- Бернд Бартманн.
- Откуда Вы?
- Я из Германии.
- Вы здесь по служебным делам?
- Да, я здесь на конференции.
- А где Вы работаете?
- Я руководитель продаж.
- Это интересная работа, не правда ли?
- Да, вы правы.
Это интересная работа.

- Где Вы работаете, господин Мюллер?
- Сейчас я работаю на фирме «Хенкель» планировщиком.
- Вы любите свою работу?
- Да, она мне нравится.

Kolik je hodin?

Ve čtyři začíná
čeština.

Jsou čtyři.
Proč se ptáš?

KDY?

v + Вин. п.

v jednu hodinu
v pět hodin
ted' (*сейчас*)
brzo = brzy (*рано*)
včera (*вчера*)
dneska, dnes (*сегодня*)
zítra (*завтра*)
ráno (*утром*)
dopoledne (*о обеда, в первой
половине дня*)
v poledne (*в полдень*)
odpoledne (*после обеда, во
второй половине дня*)
večer (*вечером*)
za chvíli (*через минуту*)

JAK DLOUHO? (*Как долго?*)

Вин. п.

hodinu (*один час*)
jednu hodinu
dvě hodiny
tři hodiny
čtyři hodiny
pět hodin
šest hodin
celou hodinu (*весь час*)
celé ráno (*все утро*)
celé dopoledne (*всю первую половину
дня*)
celé odpoledne (*всю вторую половину
дня*)
celý večer (*весь вечер*)
dlouho (*долго*)

F To je Tomáš. - Znáš ho? Počkáme na něho.
 (Zájmena osobní - akuzativ; pořádek slov)

THE ACCUSATIVE OF
PERSONAL PRONOUNS

- Singulár:**
1. já
 2. ty
 3. { on, ono - *M, N*
 ona - *F*

- Plurál:**
1. my
 2. vy
 3. oni, ony, ona -
M, F, N

mě tě ho (jej) ji	na mě na tebe na něj - <i>Mž, Mn, N</i> na něho - <i>jenom Mž</i> na ni
nás vás je	na nás na vás na ně
<i>zájmeno</i>	<i>předložka + zájmeno</i>

POZOR! jej, ji, je X na něj, na ni, na ně; na něho
 Podobně: za něj, za ni; pro ně, pro něho

j → [ň]

Substantivum nahradte zájmenem.

(Существительное замените местоимением. / Іменник замініть займенником.)

píšu cvičení

píšu _____

pijeme kávu

pijeme _____

končíme češtinu

končíme _____

oblékám si svetr

oblékám si _____

čteme noviny

čteme _____

jde pro noviny

jde pro _____

máme přestávku

máme _____

jdou na procházku

jdou na _____

prohlížejí si město

prohlížejí si _____

obědvám pizzu

obědvám _____

začínáme program

začínáme _____

vidím jeho přítele

vidím _____

myslíš na svou rodinu

myslíš na _____

jdu pro tonik

jdu pro _____

dívají se na toho pána

dívají se na _____

vzpomíná na syna
a dceru

vzpomíná na _____

Odpovězte na otázky. V odpovědích použijte osobní zájmeno.

(Ответьте на вопросы. В ответах используйте личное местоимение. / Дайте відповідь на питання. У відповідях вживайте особові займенники.)

víno N (вино / вино)

III ➔ ● Znáte mého bratra?

○ *Ano, znám ho.*

1. ● Znáš moji kamarádku?

○ _____

3. ● Jdeš pro ty noviny?

○ _____

5. ● Máš čas na sport?

○ _____

7. ● Čteš už tu novou knihu?

○ _____

9. ● Ten džus kupuješ pro mě?

○ _____

11. ● Myslíš na nás? Jsme tak daleko!

○ _____

2. ● Znáš mého přítele Pavla a Davida?

○ _____

4. ● Vidíš mě tady na fotografii?

○ _____

6. ● Máte čas na kulturu?

○ _____

8. ● Tu učebnici máš pro lektorku?

○ _____

10. ● To bílé víno kupuješ pro otce?

○ _____

12. ● Kde vidíš Alenu?

○ _____

- Jdeš pro tu knihu?
- Ano, jdu pro ni.

- Hele, tamhle jde Petr. Vidiš ho?
- Ano, vidím ho. Má zelený svetr.

- Jdete taky na ten nový film?
- Ano, jdeme na něj taky.

- Znáš Zuzanu?
- Ano, znám ji dobře.

- Proč si nás tak prohlízejí?
- Protože nás ještě neznají.

- Jano, máš pro mě ten slovník?
- Bohužel, mám ho doma.

Přečtěte si text. (Прочитайте текст. / Прочитайте текст.)

konkurz M (конкурс / конкурс)

Těžký den

Dnes je těžký den. Ráno vstávám nervózní, pospíchám, protože jdu na konkurz. Konkurz začíná v devět hodin. Píšeme test, potom odpovídáme na otázky. Odpovídám na ně asi dobře, jsem dobrý programátor. Jsme tady čtyři kandidáti. Jsem stále nervózní, piju kávu. Mluvíme česky a německy. Konečně konkurz končí. Potom odpočívám – chvíli v parku, chvíli v kavárně. Mám mobilní telefon a telefonuju domů. Sestra se ptá na konkurz, ptá se, kde teď jsem – za chvíli jde do města nakupovat. V jednu hodinu spolu sedíme v klubu Mat a obědváme. Už nejsem nervózní.

Rozved'te jednotlivé informace.

(Дайте более подробную информацию. / Дайте точнішу інформацію.)

Jsem nervózní.

Dělám konkurz.

Potom odpočívám.

Telefonuju domů.

Já a sestra spolu obědváme.

MŮJ DEN

Je sedm hodin ráno

Jak začíná můj den? Začíná brzo – vstávám už v sedm hodin, protože nerad pospíchám. Myju se, oblékám se, potom dlouho snídám a čtu noviny. Čtu už české noviny, ale je to pro mě těžké. Škola není daleko, jdu tam pěšky.

Je deset hodin dopoledne

Ještě mám češtinu. Už dvě hodiny sedím ve třídě, za chvíli čeština končí. Piju minerálku a poslouchám učitele. Myslím už na práci. Náš učitel se na něco ptá, já ale nerozumím. Odpovídá kolega. Ještě začínáme číst nový text.

Jsou tři hodiny odpoledne

Dneska končím práci brzo a jdu domů. Potom ale vidím Petra. „Co tady děláš?“ ptám se. „Mám v Praze nějakou práci,“ odpovídá Petr. Mám velkou radost, že ho vidím. Petr je můj přítel, ale nebydlí v Praze. Dlouho spolu mluvíme, ptám se, jak se má, co dělá, jak se má jeho rodina. Petr má asi hodinu volno, jdeme na procházku a prohlížíme si starou Prahu.

Je deset hodin večer

Už ležím v posteli, ale ještě nespím. Čtu zajímavou knihu. Na televizi se nedívám, protože tam není dobrý program. Čtu už jednu hodinu a začínám být unavený. Myslím na celý den. Už nečtu a neposlouchám rádio. Za chvíli jdu spát.

Odpovězte. (Отвѣтьте. / Відповідайте.)

V kolik hodin večeříte?

V kolik hodin začíná čeština?

Kdy končí vaše práce?

Co rád pijete?

Kde obědváte zítra?

Kdy ráno vstáváte?

Pospícháte dneska domů?

Rozumíš už dobře česky?

Proč máš radost?

Začínáš pracovat už v osm?

Studuješ ještě?

Čteš noviny ráno, nebo večer?

Čteš také české noviny?

Posloucháš hodně rádio?

KAM JDU?

Куда я иду?

KDE JSEM?

Где я?

Jdu **tam**.

Jde **sem**.

Jdu **domů**.

Jdu **na procházku**.

Jdu **na poštu**.

Я иду туда.

Он идет сюда.

Я иду домой.

Я иду на прогулку.

Я иду на почту.

Jsem **tam**.

Je **tady**.

Jsem **doma**.

Jsem **na procházce**.

Jsem **na poště**.

Я там.

Он здесь.

Я дома.

Я на прогулке.

Я на почте.

на + Вин. п.

на + Предл. п.

Odkud jsi?

Z Moskvy. A ty?

Já jsem z Prahy.

Do Prahy brzo
pojedu.

ДНИ НЕДЕЛИ (DNY V TÝDNU)

Který den je dnes?

Dnes je

pondělí	N
úterý	N
středa	F
čtvrtek	M
pátek	M
sobota	F
neděle	F

Который сегодня день?

Сегодня понедельник
вторник
среда
четверг
пятница
суббота
воскресенье

Kdy?

v + Вин. п.

v(e)

v sobotu
(в субботу)
v jednu hodinu
(в час)

v pondělí
v úterý
ve středu
ve čtvrtek
v pátek
v sobotu
v neděli

КОГДА?

в понедельник
во вторник
в среду
в четверг
в пятницу
в субботу
в воскресенье

Přečtěte si text. (Прочитайте текст. / Прочитайте текст.)

Můj přítel

Můj přítel se jmenuje Martin. Pracuje v rádiu v Praze a ještě studuje žurnalistiku. Jeho práce je velmi zajímavá. Rád poslouchám jeho rádio – aktuality i muziku. Martin je šťastný, ale nemá čas – na rodinu a na kamarádku Janu. Dnes obědváme já, Martin a jeho sestra Hana v restauraci. Hana také studuje v Praze. Je moc hezká, rád se na ni dívám. Mám hezký den.

- Odkud jste?
- Jsem z Austrálie, ze Sydney. A odkud jste vy?
- Z Kanady, z Montrealu.

- Odkud se vracíš tak pozdě?
- Ještě není tak pozdě. Jdu z kina.

- Kdy pojedíš do Anglie?
- Pojedu asi už v sobotu.

- Co děláš zítra?
- Pojedu na výlet.
- Kam?
- Na Moravu.

- Odkud jsi?
- Z Ostravy. A ty?
- Z Olomouce.

- Proč jdeš na nádraží?
- Jdu koupit místenku do Prahy.

- Odkud jede autobus do Plzně?
- Myslím, že z nástupiště číslo 11.

- Kdy se vrátí Petr z Brna?
- Asi ve středu.

- Půjdeš taky do kina?
- Ne, půjdu na procházku.

- Ahoj! Kam jdeš?
- Na kafe do kavárny Slavia. Půjdeš taky?

- Kdy se vrátíš z práce?
- Až večer.

- Dobrý den. Prosim vás, tenhle autobus jede na náměstí?
- Ne, tohle je číslo 5 a na náměstí jede číslo 6.
- Děkuju.

- Dobrý den. Prosim vás, jdu dobře na nádraží?
- Ano, tamhle vepředu už ho vidíte.

- Kam jdou?

Doplňte správnou konjugaci.

(Поставьте глагол в надлежащей форме. / Доповніть правильну дієслівну форму.)

1. **myslet (na)**

Pavel _____ na svou rodinu.

Oni _____ na našeho profesora.

Tomáši, co si _____ ?

2. **prohlížet si**

Jana a Jan si _____ Prahu.

My si ji _____ taky.

Já si ne _____ rád město.

3. **rozumět**

Já ještě ne _____ dobře česky.

Paule, už _____ česky?

Oni už _____ česky.

4. **jít, jet**

Studenti _____ na univerzitu.

My _____ nakupovat.

Vy ne _____ domů?

Já ne _____ na fakultu.

Tam _____ nějaký pán.

Ty ne _____ na policii?

5. **mýt (se, si)**

Ráno _____ v koupelně.

Honza _____ obličej.

Matka _____ okno.

6. **oblékat (se, si)**

Josef _____ svetr.

svlékat (se, si)

Já _____ už _____.

*(раздеваться /
роздягаться)*

Matka _____ svou malou dceru.

Doplňte do dialogů sloveso ve správném tvaru.

(Дополните в диалог глагол в надлежащей форме. / Доповніть у діалог дієслово в правильній формі.)

1. ● Oni _____ v Brně?
○ Ne. On _____ ve Zlíně a ona _____ v Olomouci.
2. ● _____ anglicky?
○ _____ angličtinu, ale ne _____ moc dobře.
3. ● _____ Čech / Češka?
○ Ne, ne _____, _____ Rus / Ruska
4. ● _____ domů?
○ Za chvíli, teď _____ ještě na poštu.
5. ● Co _____ na češtině?
○ _____ texty, _____ cvičení, _____ kazety
a hodně _____.
6. ● Co to _____?
○ _____ zelený čaj.

bydlet

bydlet

mluvit

studovat,
mluvit

být

být

jít

jít

dělat

číst, psát,
poslouchat,
mluvit

pít

pít

Ptejte se s kolegou navzájem.

(Спрашивайте у коллеги. / Питайте коллегу.)

Kam pospícháš?

Na koho teď myslíš?

Na koho se díváš?

Koho rád posloucháš?

Koho tam vidíš?

Co si oblékáš?

Jak mluvíš česky?

Kde pracuješ?

Na co myslíš?

Na co se díváš?

Co posloucháš?

Co tam vidíš?

Co si myslíš?

Jak odpočíváš?

V parku

Filip: Ahoj, Hano! Jsem rád, že tě vidím.

Hana: Ahoj! Já také.

Filip: Jdu do parku. Máš chvíli čas?

Hana: Chvíli ano. Ale je dopoledne, ty nepracuješ?

Filip: Pracuju, ale teď jdu z konkurzu. Jsem unavený a chvíli chci odpočívat v parku a kouřit.

Hana: Doufám, že můžu gratulovat.

Filip: Uvidíme. Chci pracovat v jedné bance. A co ty? Proč jsi v Praze? Máš být na Slovensku. Nebo tam už nepracuješ?

Hana: Pořád v Bratislavě pracuju, ale myslím, že brzo skončím. Dneska a zítra mám volno, a proto jsem v Praze. Mám tady práci – musím do banky a jít pro nový pas. Do Bratislavy odjedu ve středu.

Filip: Jestli máš čas, můžeme se zítra zase vidět.

Hana: Ráda. V kolik hodin můžeš?

Filip: Hodí se mi to asi v šest večer. Není to pro tebe brzo?

Hana: Není, taky se mi to hodí. Můžeme jít do divadla nebo do kina.

Filip: Fajn. Koupím na něco lístky.

Hana: Už se těším.

Hana a Filip ještě chvíli sedí v parku na lavičce, potom vstávají a jdou na tramvaj na Malostranské náměstí. Hana nastupuje do tramvaje číslo 12, která jede na metro Malostranská, Filip nastupuje do čísla 22 – jede do centra.

Označte, jestli tvrzení je správné, nebo ne.

(Отметьте, верно ли утверждение, или нет. / Відзначте, чи твердження правильне, або ні.)

	ANO	NE
1. Hana nemá čas jít do parku.	☐	☐
2. Filip má radost, že vidí Hanu.	☐	☐
3. Filip chce pracovat na Slovensku.	☐	☐
4. Filip se vrací z konkurzu do banky.	☐	☐
5. Hana jde do banky.	☐	☐
6. Hana se už na Slovensko nevrátí.	☐	☐
7. Hana pracuje na Slovensku.	☐	☐
8. Hana se těší, že ona a Filip se ještě dnes večer uvidí.	☐	☐
9. Hana a Filip spolu půjdou někam zítra večer.	☐	☐
10. Hana chce jít jen do kina.	☐	☐
11. Hana a Filip spolu jedou do centra.	☐	☐
12. Hana a Filip jdou spolu na náměstí.	☐	☐